

Prehádzka osudom, Kristína Popovičová

Svoju hrdinku som spoznala na stránkach knižnej série „Z krvi a popola“. Bolo to práve pred rokom, keď som sa ponorila do sveta, v ktorom vyrastala, a keď mi vyrozprávala svoj príbeh, ktorý sa stále vyvíjal.

Zaujala ma nielen jej povaha, ale aj jej vzhľad. Už odmala má cez polovicu tváre jazvu, ktorá je symbolom odvahy a za ktorú sa nehanbí. Aj keď jej na tele ostalo viac jaziev od útoku „zatratených“, vždy je dostatočne sebedomá pri tých správnych ľuďoch. Hnedé vlasy, tmavé ako gaštan, jej padajú až na pás a keď sa pozrie na kohokoľvek, jej oči v slabozelenom odtieni hneď odhalia, čo cítia iní vo svojom vnútri. A aj keď je nižšieho vzhľadu, je ju vždy dostatočne vidno a je stredobodom pozornosti.

A práve preto sa príbeh Pennelaphe Balfour stal aj mojím príbehom. Bola to naša spoločná prehádzka osudom, ktorý stále nie je spečatený, životom, ktorého sa nevieme vzdáť, smrťou, ktorá nás nevie dostať na kolená, a časom, ktorého nám veľa do samotného konca neostáva.

Miestom, kde sa začala naša spoločná, zo začiatku mierumilovná cesta, bola „Červená perla“, miesto na zámku Teerman v Masadonii, v kráľovstve Solis. Práve tu Poppy spoznáva Hawka Flyna. Strážcu s hustými čiernymi vlasmi ako havran, zvlhnutými na šiji, ktoré mu padajú dopredu na rovnako tmavé obočie. Plochy a krivky jeho tváre vzbudzujú v každom túžbu po maliarskom či kresliarskom talente. Lícne kosti má vysoké a široké. Nos na strážcu prekvapivo rovný, mnohí strážcovia ho majú zlomený. Hranatú sánku má pevnú a ústa pekne tvarované. Pri úsmeve sa mu na lícach objaví hlboká jamka. Jeho oči majú chladnú medovú farbu.

Cestu k poznaniu skrížilo Poppy staré známe „Smrť je ako starý priateľ, ktorý ťa občas navštívi, keď to najmenej čakáš, ale môže prísť aj vtedy, keď si na ňu pripravená. Nie je to prvý ani poslednýkrát, no to neznamená, že niečia smrť je menej trpká alebo krutá.“ Smrť ju prenasleduje už od detstva, ale neberie si ju, zobrala si však ľudí, ktorí boli jej srdcu najbližší. „Niekedy nám spomínanie na tých, čo zomreli, pripomenie vlastnú smrteľnosť.“

A navzdory tomu, že smrť do jej života privedie Hawke Flynn, dokáže mu odpustiť, pretože láska si aj v tých najťažších časoch vie nájsť svoje miesto. Napriek všetkým klamstvám a lžiam, čo jej povie, mu odpustí, a to na nej obdivujem. Obdivujem ju za to, že sa vie na veci pozrieť

aj z iného uhla, z inej perspektívy a vie ľudí pochopiť. A hoci jej v pochopení pomáha jej schopnosť alebo dar – vie cítiť a meniť pocity druhých, uzdravovať ich – nikdy túto schopnosť nezneužije na vlastné dobro proti ostatným - vinným či nevinným. Vždy ju používa na ochranu alebo pomoc druhým. Páči sa mi, že sa nepozerala na seba, ale na druhých, snaží sa im pomôcť, aby netrpeli a mali lepší život, ktorý ona sama nemohla mať.

Všetko, čo nemôže mať, sa jej snaží dať práve Hawke Flynn, pravým menom princ Casteel Hawkethrone Da'neer, ktorý je jej nepriateľom, a zároveň spriaznenou dušou, pre ktorú by obetovala celý svoj život. A to je určite to, čo by väčšina z nás chcela mať- získať srdce niekoho, koho nadovšetko milujeme, pre koho obetujeme všetko a v neposlednom rade seba. Súhlasím s tým, že „Srdcu je jedno, ako dlho s niekým môžeš byť, záleží len na tom, aby si s ním bola, kým sa dá.“ Je to jedna z najkrajších myšlienok príbehu, ktorú vieme viac než len uplatniť v reálnom živote.

Aj keď si uvedomujem, že moja hrdinka neexistuje, milujem jej povahu pri našej spoločnej prechádzke jej životom. Aj to, ako sa už od detstva vie vysporiadať so starým priateľom, ako dokáže obetovať svoj život za životy ostatných. A v neposlednom rade aj to, že svoj dar využíva len pre ostatných a nie pre seba, a to je niečo, čo v dnešnej dobe, bohužiaľ, nenájdeme, a preto je pre mňa vzorom.

Celá jej povaha je viac než obdivuhodná. Práve preto si užívam cestu osudom, ktorý sa nachádza práve medzi riadkami na papierových stránkach knihy. Poppy je jednou z mála, ktorá ma takto zaujala, oslovila a v neposlednom rade prekvapila rozhodnutiami srdca a rozumu. Je to krásna „pieseň“, za ktorú vďačím autorke Jennifer L. Armentroutovej. Poppy je niekto, bez koho by som sa v živote nemohla posúvať ďalej.

Knihy je inšpiráciou pre náš život, príbeh pre náš osud a postavy pre našu povahu, takto to vždy bolo a môžem s istotou povedať, že aj bude, ale len vtedy, ak nájdeme tú správnu knihu, správny príbeh a správnu postavu, ktorá sa stane naším vzorom.